

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203823
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118203823.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová sudcov: Mgr. Maroš Fekete a JUDr. Pavol Laczo, v právnej veci žalobcu: HANČIN TRANS, s. r. o., so sídlom Svätoplukova 2039/19, Sered', IČO: 44 902 778, zastúpeného advokátom: JUDr. Pavol Gráčík, so sídlom Farská 40, Nitra, IČO: 47 236 477, proti žalovanému: Martin Šeliga, adresa S. XX, podnikajúci pod obchodným menom Martin Šeliga - ŠEMA, s miestom podnikania Šelpice 32, IČO: 40 910 113, zastúpenému splnomocnencom: Hrčka - Sabó, s. r. o., so sídlom Obchodná 187/6, Sečovce, IČO: 51 433 842, o zaplatenie 2.332,12- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 28Cb/72/2018-131 zo dňa 18.6.2019, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou žalobu zamietol a druhou výrokovou vetou uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 789 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj ust. § 269 ods. 2, § 383 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) a ust. § 12 ods. 1 písm. e) a § 24 ods. 7 vety prvej zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“).

3. Vecne súd argumentoval tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaný vykonával na základe ústnej zmluvy uzavretej so žalobcom nákladnú prepravu, na základe ktorej poskytoval žalobcovi služby vodiča v rámci nákladnej cestnej dopravy. Súd posúdil takúto dohodu medzi zmluvnými stranami ako nepomenovanú zmluvu v zmysle § 269 ods. 2 OBZ, pretože obaja účastníci vystupovali v predmetnom zmluvnom vzťahu ako podnikatelia. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný riadil dňa 28.4.2014 nákladné vozidlo zn. MAN (ktorého prevádzkovateľom bol v danom čase žalobca), pričom spôsobil škodovú udalosť, následkom ktorej došlo k poškodeniu osobného vozidla značky Škoda Octavia patriaceho poškodenému M. B.. Vzniknutú škodu uhradila poškodenému Slovenská kancelária poisťovateľov, a to vo výške 2.332,12- Eur. Žalobca ako prevádzkovateľ nákladného vozidla MAN nemal v rozhodnom čase uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Slovenská kancelária poisťovateľov si voči obom, tak žalobcovi, ako aj voči žalovanému uplatnila regresný nárok vo výške poskytnutého poistného plnenia 2.332,12- Eur

v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15C/624/2015, ktoré skončilo schválením zmierného uznesením zo dňa 8.11.2018. Z predloženého uznesenia o schválení zmierného uznesenia súd zistil, že žalobca (tam ako žalovaný 1.) sa zaviazal zaplatiť Slovenskej kancelárii poisťovateľov sumu 2.332,12- Eur s príslušenstvom a konanie voči žalovanému (tam ako žalovanému 2.) bolo zastavené.

4. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu uplatnený v žalobe ako následný (rozvrhový) regres žalobcu voči žalovanému ako solidárne zodpovedných škodcov voči tomu istému poškodenému - Slovenskej kancelárii poisťovateľov, ktorá si voči nim uplatnila na Okresnom súde Galanta postihové právo za vyplatené poisťné plnenie M. B.. Hoci si žalobca uplatnil voči žalovanému následný regres v celej výške spôsobenej škody 2.332,12- Eur, počas celého konania nepredložil súdu doklad o úhrade tejto sumy Slovenskej kancelárii poisťovateľov (a to aj napriek upozorneniu súdu v rámci predbežného právneho posúdenia veci pred otvorením pojednávania dňa 12.3.2019, ktoré bolo odročené z dôvodu žiadosti strán o mimosúdne vyriešenie veci). Súd prvej inštancie poukázal na to, že kým dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, pretože škoda mu zatiaľ nevznikla (R 14/2015). Analogicky platí, že ani škodca, ktorý uhradil viac, než je jeho podiel na zodpovednosti na škode, nemôže žiadať od ostatných škodcov refundáciu zvyšnej sumy, kým z jeho strany nedošlo k náhrade spôsobenej škody poškodenému. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal úhradu dlžnej sumy 2.332,13- Eur Slovenskej kancelárii poisťovateľov, žaloba bola podaná predčasne. Preto súd ďalej v konaní neskúmal mieru zodpovednosti žalobcu a žalovaného na škode spôsobenej M. B. (resp. Slovenskej kancelárii poisťovateľov) a žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že ustanovenie § 383 OBZ je dispozitívne, a preto sa strany od neho môžu odchýliť. Žalovaný uviedol, že sa v konaní pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 15C/624/2015 aj so žalobcom dohodli, že žalobca prevezme celú zodpovednosť za spôsobenú škodu na seba, pričom žalovaný toto tvrdenie procesne účinným spôsobom nepoprel. Znamená to, že ak by aj žaloba nebola v danom prípade podaná predčasne, je zrejmé, že sa strany sporu odchýlili od právnej úpravy vyporiadania medzi solidárne zaviazanými škodcami podľa § 383 OBZ a žalobca prevzal celú mieru zodpovednosti za spôsobenú škodu na seba, preto aj táto okolnosť spôsobuje, že nemá nárok voči žalovanému na následný regres.

6. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania súd uviedol, že začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 391 ods. 1 OBZ je naviazaný na deň, kedy žalobcovi ako spoluzodpovednému subjektu vznikla povinnosť uhradiť regresný nárok Slovenskej kancelárii poisťovateľov. V konkrétnom prípade je týmto momentom deň nasledujúci po dni vykonateľnosti uznesenia o schválení zmierného uznesenia v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15C/624/2015. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 30.4.2018 (následne doplnená písomne dňa 2.5.2018), pričom k schváleniu zmierného uznesenia došlo až uznesením zo dňa 8.11.2018, k uplynutiu všeobecnej štvorročnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na zaplatenie tzv. následného regresu voči solidárnemu škodcovi (žalovanému) nemohlo dôjsť. Námietka premlčania tak bola vznesená nedôvodne.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že nevykonal dôkaz výsluchom konateľa žalobcu a výsluchom žalovaného, pretože ich výsluch v konaní nemal za potrebný, keď zisťovanie okolností ohľadom dátumu opravy vozidla pre meritum veci nie sú podstatné. Takisto súd nevykonal dôkaz pripojením a oboznámením sa so spisom Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/624/2015 z dôvodu, že vyjadrená pochybnosť právneho zástupcu žalobcu o uznaní celej zodpovednosti žalobcu v konaní pod sp. zn. 15C/624/2015, nie je účinným popretím skutkových tvrdení žalovaného a zároveň v dôsledku záveru súdu o predčasnosti žaloby ani nemá vplyv na meritórne rozhodnutie vo veci. Vykonanie dokazovania oboznamovaním sa s predmetným spisom by tak bolo nadbytočné a nehospodárne.

8. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a v spore plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, a to v celom jeho rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný uviedol, že súd vychádzal zo skutkovej premisy, na základe ktorej bola žaloba podaná predčasne, nakoľko žalobca

nepreukázal úhradu dlžnej sumy 2.332,13 Eur Slovenskej kancelárii poisťovateľov. Žalobca poukázal na to, že predpoklady objektívnej zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 373 OBZ sú: 1/ porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), 2/ vznik škody ako majetkovej ujmy a 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Škoda sa v tomto prípade prejavila v tom, že Slovenská kancelária poisťovateľov si voči žalobcovi uplatnila žalobou 2.332,14 Eur na Okresnom súde Galanta, kde sa viedlo konanie pod sp. zn. 15C/624/2015, a to z titulu postihového práva za vyplatené poistné plnenie M. B.. V predmetnom konaní došlo k schváleniu zmiernosti dňa 8.11.2018, na základe ktorého sa žalobca zaviazal v celosti uhradiť regresný nárok uplatnený Slovenskou kanceláriou poisťovateľov - dňom nasledujúcim po dni vykonateľnosti (26.4.2019) uvedeného uznesenia o schválení zmiernosti žalobcovi vznikla povinnosť uhradiť regresný nárok Slovenskej kancelárii poisťovateľov ergo v uvedený deň žalobcovi vznikol dlh, ktorý si Slovenská kancelária poisťovateľov mohla vymáhať v prípade, ak by ho žalobca neuhradil. Žalobca poukázal na názor prof. Dr. JUDr. G. I., uverejneného v Zborníku z konferencie „12. slovenské dni obchodného práva“ uverejneného na str. 14: „Je možné mať za to, že právny názor, podľa ktorého v situácii, kedy škodca spôsobí protiprávnu príčinu vzniku pohľadávky poškodeného voči tretej osobe, nevzniká škoda poškodenému už vznikom pohľadávky, ale až zaplatením, nekonvenuje s čl. 11 ods. 1 Listiny, pretože bez spravodlivého dôvodu poskytuje vyššiu ochranu majetku škodcu než majetku poškodeného.“ Z uvedeného názoru týkajúceho sa okamihu vzniku škody ako majetkovej ujmy je možné konštatovať, že súd prvej inštancie nesprávnym spôsobom vyhodnotil tento moment vzniku škody, keďže za správny okamih sa má považovať moment, v rámci ktorého vznikla pohľadávka Slovenskej kancelárii poisťovateľov - deň nasledujúci po vykonateľnosti uznesenia, ktorým došlo k schváleniu zmiernosti dňa 8.11.2018 a nie okamih uhradenia sumy 2.332,12- Eur na účet Slovenskej kancelárie poisťovateľov. Preto je objektívne konštatovať, že žaloba nebola podaná predčasne.

10. K záveru súdu, že vzhľadom na zmiernosť uzavretú v spore sp. zn. 15C/624/2015 je zjavné, že strany sporu sa odchytili od právnej úpravy vysporiadania medzi solidárne zaviazanými škodcami podľa § 383 OBZ a žalobca prevzal celú mieru zodpovednosti za spôsobenú škodu na seba, preto táto okolnosť spôsobuje, že žalobca nemá nárok voči žalovanému na následný regres; žalobca uviedol, že právny zástupca žalovaného uviedol skutočnosť bez ich následného substancovania, keďže ich nepotvrdil žiadnym explicitným a faktickým dôkazom, pričom aj napriek tomu si ich súd prvej inštancie osvojil. Súd prvej inštancie nerefletoval tvrdenia žalobcu, podľa ktorých k dohode nemalo dôjsť, keďže keby k takej dohode v konaní pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 15C/34/2015 reálnym spôsobom došlo, neuplatňoval by si žalobca tento nárok. Nie je možné považovať za správny postup súdu prvej inštancie, ak si arbitrárnym spôsobom osvojil tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, ktoré nebolo podložené žiadnym faktickým dôkazom, pričom táto skutočnosť bola vyvrátená vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, ktoré bolo zo strany súdu označené ako procesne neúčinné popretie. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov konania.

11. Žalovaný samostatný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a vecne správny. Poukázal na to, že žalobca bol súdom niekoľkokrát vyzvaný, aby predložil súdu doklad o zaplatení pohľadávky, ktorá mu vznikla na základe mimosúdnej dohody vo veci vedenej pred OS Galanta pod sp. zn. 15C/624/2015, čo doteraz neurobil. Návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody vo veci vedenej na OS Galanta pod sp. zn. 15C/624/2015 inicioval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Podmienkou zo strany žalobcu bola skutočnosť, že dlh na seba prevezme s podmienkou, že si žalovaný neuplatní trovy konania v predmetnej veci. Po vzájomnej dohode následne bola uzatvorená mimosúdna dohoda a tým žalovaný považoval uvedenú pohľadávku za vybavenú. Trovy konania si žalovaný neuplatnil a tým splnil podmienku žalobcu. Žalobca tieto skutočnosti nikdy nepopieral a nepoprel to ani v tomto konaní. Súd preto správne prihliadal na túto skutočnosť, že žalobca prevzal celú mieru zodpovednosti za spôsobenú škodu na seba a preto je jeho nárok nedôvodný. Napriek tomu, že súd tvrdí v dôvodoch rozsudku, že nedošlo k premlčaniu pohľadávky, žalovaný zastáva názor, že k premlčaniu došlo. Žalovaný preto navrhoval napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

12. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol dôvodiac, že nakoľko ide o následný rozvrhový regres žalobcu voči žalovanému, ako solidárne zodpovedných škodcov voči tomu istému poškodenému, pričom však žalobca nepreukázal, že škodu uhradil, nemôže žiadať od druhého škodcu jej refundáciu, preto bola jeho žaloba podaná predčasne a teda nedôvodne.

15. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku na refundáciu škody voči druhému solidárne zaviazanému dlžníkovi, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne, presvedčivé a v relevantnom vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

16. V predmetnej právnej veci nebolo medzi stranami sporné, že žalobca ako aj žalovaný sú solidárne zaviazanými škodcami zo škodovej udalosti dňa 28.4.2014, kedy došlo zavinením vodiča - žalovaného šoférujúceho nákladné motorové vozidlo zn. MAN prevádzateľom ktorého bol žalobca, k dopravnej nehode pri ktorej bolo poškodené vozidlo Škoda Octavia poškodeného M. B., ktorému škodu uhradila Slovenská kancelária poisťovateľov z dôvodu, že v čase dopravnej nehody žalobcove vozidlo nemalo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Za škodu spôsobenú touto dopravnou nehodou tak zodpovedajú solidárne tak vodič motorového vozidla- žalovaný v zmysle ust. § 420 OZ za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti, ako aj prevádzateľ tohto motorového vozidla - žalobca v zmysle ust. § 427 a nasl. OZ za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Náhradu poskytnutého plnenia (vyplatené škody) si Slovenská kancelária poisťovateľov uplatnila voči obom škodcom v konaní pred Okresným súdom Galanta vedenom pod sp. zn. 15C/624/2015, ktorý spor sa skončil schválením súdneho zmiernu, v zmysle ktorého sa celé plnenie zaviazal zaplatiť Slovenskej kancelárii poisťovateľov žalobca, voči žalovanému bolo konanie zastavené. Žalobca si v tomto konaní uplatnil regres voči žalovanému na refundáciu plnenia uhradeného Slovenskej kancelárii poisťovateľov.

17. Súd prvej inštancie správne posúdil spoločnú zodpovednosť žalobcu a žalovaného za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode podľa ust. § 383 OBZ, ako zodpovednosť solidárnu, teda spoločnú a nerozdielnu. Spoločná zodpovednosť je výsledkom súbežnej a od seba nezávislej činnosti (nečinnosti alebo opomenutia), viacerých škodcov vedúcej k vzniku jedného škodového následku, pričom nie je vylúčený súbeh zodpovedností, ktoré sa spravujú rôznymi ustanoveniami zákona, ako je to aj v danom prípade, kedy za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá spoločne a nerozdielne jeho prevádzateľ ako i vodič (§ 420 a § 427 OZ).

18. V oblasti obchodných záväzkových vzťahov, čo je i vzťah medzi žalobcom a žalovaným (kedy žalovaný poskytoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti služby vodiča žalobcovi prevádzkujúcemu

nákladnú prepravu), upravuje potom vzájomný vzťah medzi solidárne zodpovednými škodcami ust. § 383 OBZ, v zmysle ktorého sa solidárne zodpovední škodcovia medzi sebou vyporiadajú podľa rozsahu svojej zodpovednosti. Znamená to, že vo vzájomných vzťahoch povinných osôb pri solidárnej zodpovednosti, sa povinné osoby medzi sebou vyporiadajú podľa rozsahu svojej zodpovednosti na spôsobení škody, v dôsledku čoho ten, ktorý nahradil poškodenému škodu (tu uhradil plnenie vyplatené Slovenskou kanceláriou poisťovateľov poškodenému) vo väčšom rozsahu, v akom za vzniknutú škodu zodpovedá, má právo uplatniť si ju voči ďalšiemu škodcovi.

19. Predpokladom použitia ustanovenia § 383 OBZ je potom solidárna zodpovednosť viacerých škodcov a skutočnosť, že došlo k plneniu jedným zo solidárne zaviazaných škodcov. Znamená to, že iba v prípade, ak jeden z povinných škodcov už sám plnil vo väčšom rozsahu ako na neho pripadá, podľa vzájomného pomeru zodpovednosti škodcov za škodu, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných škodcov. Vyporiadanie medzi spoločne zodpovednými škodcami teda môže nastať až v prípade, ak jeden z nich už škodu uhradil vo väčšom rozsahu ako je rozsah jeho zodpovednosti na spôsobenej škode. Hmotnoprávnym predpokladom uplatnenia regresného nároku podľa § 383 OBZ, je teda uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody, resp. v prípade ak nárok poškodeného uspokojila z garančného fondu za škodcov Slovenská kancelária poisťovateľov, predpokladom je uhradenie plnenia Slovenskej kancelárii poisťovateľov. Rozsah postihového nároku postihovateľa, je totiž daný rozsahom vyplatenej náhrady škody. Právo na vyporiadanie, resp. regresný nárok je samostatným majetkovým právom. Nárok na vyporiadanie má ten škodca, ktorý plnil nad rozsah svojej účasti na spôsobenej škode a smeruje voči ostatným solidárne zaviazaným.

20. Nakoľko v danom prípade žalobca nepreukázal, že uhradil plnenie poskytnuté Slovenskou kanceláriou poisťovateľov za oboch zo zákona solidárne zaviazaných škodcov, nie je splnený základný hmotnoprávny predpoklad pre to, aby si uplatnil regresný nárok voči druhému solidárne zodpovednému škodcovi - žalovanému. Na tomto závere nič nemení okolnosť, že na základe zmieru schváleného súdom v konaní vedenom Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 15C/624/2015 došlo k schváleniu súdneho zmieru na základe ktorého sa náhradu plnenia Slovenskej kancelárii poisťovateľov zaviazal žalobca uhradiť. Dokiaľ totiž škodca plnenie skutočne neposkytol, regresný nárok nemá, pretože regres prichádza do úvahy až následne, potom, čo škodca nárok na náhradu škody uspokojí. Mohlo by totiž dôjsť aj takej k situácii, že poškodený, resp. tu Slovenská kancelária poisťovateľov svoj nárok od uznesením zaviazaného škodcu nevyvíja, a potom by plnenie poskytnuté žalovaným žalobcovi vopred, bolo jeho bezdôvodným obohatením. Na tento prípad nie je aplikovateľný názor prof. JUDr. G. I., na ktorý sa žalobca dovoľáva v podanom odvolaní, že: „Je možné mať za to, že právny názor, podľa ktorého v situácii, kedy škodca spôsobí protiprávnu príčinu vzniku pohľadávky poškodeného voči tretej osobe, nevzniká škoda poškodenému už vznikom pohľadávky, ale až zaplatením, nekonvenuje s čl. 11 ods. 1 Listiny, pretože bez spravodlivého dôvodu poskytuje vyššiu ochranu majetku škodcu než majetku poškodeného;“ nakoľko ako bolo uvedené, v tomto prípade nejde o vysporiadanie medzi poškodeným a škodcom, ale o vysporiadanie medzi dvoma spoločne zodpovednými škodcami navzájom. Postih má ten, ktorý plnil nad svoj rozsah. Záver súdu prvej inštancie, že žaloba bola v tomto prípade podaná predčasne, bol teda správny. Postihové právo žalobcu totiž nevzniklo vykonateľnosťou uznesenia o schválení zmieru, ale vznikne až uhradením plnenia Slovenskej kancelárii poisťovateľov.

21. Už len s ohľadom na tento záver odvolacieho súdu bolo potom dôvodným rozsudok súdu prvej inštancie zamietajúci žalobu žalobcu v celom rozsahu potvrdiť, pričom už nebolo ďalej potrebným sa osobitne vysporiadať s otázkou, či medzi stranami došlo v spore sp. zn. 15C/624/2015 k dohode o inom spôsobe vyporiadania sa solidárne zaviazaných škodcov.

22. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu preto považoval odvolací súd pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami

prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

23. S poukazom na vyššie uvedené, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).